Győri Ítélőtábla
mint másodfokú bíróság
Bf.III.110/2017/6.

A Győri Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. január 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A vesztegetés bűntette és más bűncselekmények miatt vádlott neve vádlott ellen indított büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. július 18. napján kihirdetett 4.B.228/2010/148. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére megállapított csalási cselekmény jogszabályhelye: Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont.

A vádlott büntetését - a közügyektől eltiltás mellőzésével - 2 (kettő) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre és 7 (hét) év időtartamra gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra enyhíti.

A bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti.

A bíróság a pénzbüntetés egy napi tétel összegét 3.000,- (háromezer) forintban állapítja meg. Az így kiszabott összesen 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságára vonatkozó rendelkezés a büntetés esetleges végrehajtása esetére vonatkozik.

A másodfokú bíróság a **A.A.** és a **B.B.** magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasítja.

A bíróság a **C.C.**tól lefoglalt és Tatabányai Törvényszék Gazdasági Hivatalnál BL00096/2015. letéti számon nyilvántartott 372.045 (háromszázhetvenkettőezer-negyvenöt) forint lefoglalását megszünteti és a **D.D.**nak kiadni rendeli.

A vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 782.303,- (hétszáznyolcvankettőezer-háromszázhárom) forint.

Az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető rendelkezését akként pontosítja, hogy a bíróság - helyesen - 2015. június 23., szeptember 22., december 17., 2016. január 5., január 6., január 7., január 12., január 13., január 14., április 6., április 7., április 12. április 13., április 14., június 23., szeptember 22., december 1., 2017. február 7., május 2. és július 18. napján tartott tárgyalást.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság - a rendelkező részben megjelölt ítéletében vádlott neve vádlott bűnösségét 5 rb - melyből 1 rb folytatólagosan elkövetett - vesztegetés elfogadása bűntettében (Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont), folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés bűntettében (Btk. 376. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), folytatólagosan elkövetett sikkasztás

bűntettében (Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont, felbujtóként elkövetett csalás bűntettében (Btk.373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a.) pont) és hamis tanúzásra felhívás vétségében (Btk. 276. § (1) bekezdés) állapította meg.
Ezért őt halmazati büntetésül 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a vádlottal szemben 355.000,-Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról; arról, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra; a **B.B.** magánfél részére fizetendő kártérítésről, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, az enyhítő szakasz alkalmazása és a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke miatt, hosszabb tartamú, a büntetési tétel alsó határát meghaladó tartamú börtönbüntetés kiszabása végett, a vádlott az ok közelebbi megjelölése nélkül, védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.318/2013/4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és kiegészítette, míg a vádlott és védője jogorvoslati kérelmét alaptalannak tartotta.

Rámutatott, hogy a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást és részletesen kifejtette, hogy a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel milyen helyesbítéseket lát indokoltnak az ítéleti tényállásban - és a kapcsolódó indokolásban is - a **C.C.**ra 2005-2008. évben vonatkozó szolgáltatási díjtételek és árlisták alapján, mely helyesbítésekkel az ítéleti tényállást megalapozottnak tartja.

Álláspontja szerint az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, az egyes tényállási pontoknál logikai hibát nem vétve vetette egybe a rendelkezésre álló tanúvallomásokat a rendezvénytasakokban fellelt okiratokban rögzítetett adatokkal, illetve az egyéb bizonyítékokkal.
Hivatkozott arra, hogy a tényállásból az elsőfokú bíróság helyes következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítését - a tényállás 16. pontja vonatkozásában megállapítottak kivételével - törvényesnek tartotta.
E körben arra hívta fel a másodfokú bíróság figyelmét, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottat a rendelkező rész szerint felbujtóként elkövetett csalás bűntettében mondta ki bűnösnek, ugyanakkor jogszabályhelyként csupán a Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontját jelölte meg, mely törvényhely a csalás vétségi alakzatát határozza meg; az ítélet 166. oldal hatodik bekezdésében írt jogi indokolásból kitűnően a törvényszék a vádlott e cselekményét felbujtóként elkövetett csalás vétségének minősítette, mely jogi álláspontot tévesnek tartja, tekintettel arra, hogy a törvényszék a vádlott terhére rótt folytatólagosan elkövetett vagyon elleni bűncselekmény, valamint a korrupciós bűncselekmények vonatkozásában egyaránt megállapította az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt, s figyelemmel az elkövetési időkre megállapítható, hogy a vádlott terhére rótt csalási cselekményt is rendszeres haszonszerzésre törekedve valósította meg, ekként az üzletszerűség, mint minősítő körülmény e bűncselekmény vonatkozásában is fennáll.
Megemlítette, hogy a törvényszék helytállóan mutatott rá, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabályt egybevetve a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésére figyelemmel összességében a Btk. biztosít kedvezőbb elbírálást a vádlott számára.
Felhozta, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket helyesen gyűjtötte össze, ugyanakkor megállapítható az is, hogy a halmazati szabályokra figyelemmel a vádlott terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, melynek középmértéke 10 év. Az igen jelentős időmúlás nagy nyomatékát

álláspontja szerint azonban közömbösíti a súlyosító körülményként értékelt folytatólagosság, hiszen az 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő hűtlen kezelés 70, míg a 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő sikkasztás 5 részcselekményből áll, mely mellett nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy a vádlott 5 rendbeli olyan cselekményt követett el, melynek büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés. Álláspontja szerint e nagy tárgyi súlyú bűncselekményekre figyelemmel nem alkalmazható az enyhítő szakasz, s ezért a vádlottal szemben a különös részi minimumot meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.
Hivatkozott arra, hogy a vádlottal szemben további büntetésként gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltás kiszabása is szükséges, mivel a Btk. 54. § a) pontja szerint foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője, a vádlott pedig a terhére rótt bűncselekményeket, mint **D.D.** vezető valósította meg.
Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a másodfokú bíróság a vádlott terhére rótt csalási cselekményt felbujtóként elkövetett csalás bűntettének minősítse a Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés b), c) pont, (3) bekezdés b) pont szerint, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét jelentősen súlyosítsa, a vádlottat további büntetésül meghatározott időtartamra gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra is ítélje, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - a tényállás és az indokolás korrekciójával - hagyja helyben.

A másodfokú eljárásban meghatalmazott új védő bejelentette, hogy a vádlott az általa okozott kár megtérítésének szándékával az elsőfokú bíróság által megállapított vagyoni hátrány több, mint 2/3-ad részét ügyvédi letétbe helyezte, valamint csatolta dr. Varga Mária igazságügyi elmegyógyász szakértő és dr. Kiss Gyöngyi igazságügyi elmeorvos szakértő együttes szakvéleményét, mely alapján igazságügyi szakértői intézet kirendelését indítványozta.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent ügyész a fellebbezését és a tényállás korrekciójának szükségességére vonatkozó indítványát az átiratban írtakkal egyezően fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a törvényszék indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az egyes vádpontok kapcsán részletezte a tanúvallomásokat - különös figyelemmel az iratok elétárása mellett nagyon részletesen kihallgatott **E.E.** vallomását - és azok tartalmát egybevetette az egyéb rendelkezésre álló iratokkal, számot adott arról, miért az abban rögzítetteket fogadta el a tényállás alapjául.
Rámutatott, hogy a törvényszék a tényállásból helyes következtetést vont le a vádlott bűnössége tekintetében, ugyanakkor a bűncselekmények jogi minősítésére vonatkozó pontosításra vonatkozó indítványát fenntartotta. Egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság az új jogszabályt alkalmazta.
Kifejtette álláspontját arról, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés eltúlzottan enyhe, még akkor is az, ha két részre osztjuk a vádlott terhére rótt bűncselekményeket, mivel 5 rb cselekmény 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a kiszabható halmazati büntetés 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, a középmérték 10 év, ekként a három év szabadságvesztés büntetés kevés. Hivatkozott arra, hogy az újabb időszakban a jogalkotó célul tűzte ki, hogy szigorúbban kell fellépni a korrupció ellen - bár hosszú az időmúlás - ugyanakkor 5 rendbeli bűncselekmény róható a vádlott terhére, amely 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A vádlott terhére rótt további bűncselekményeket, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a sikkasztás bűntette, 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből is 2 rendbeli róható a vádlott terhére, a 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, 74 részcselekményt magába foglaló folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelést pedig a vonatkozó BK vélemény szerint pedig annál nagyobb nyomatékkal kell figyelembe venni, minél több részcselekményből áll, ez pedig tovább csökkenti az enyhítő körülmények nyomatékát, továbbá az enyhítő szakasz alkalmazására is helytelenül került sor. Kiemelte, hogy a cselekmény jellegéről sem lehet megfeledkezni, a tatai edzőtáborban történt a

bűncselekmény, mely nem egy intézmény, nem egy a sok közül, hanem a hazai sportélet meghatározó intézménye, amely számtalan sportoló életének jelentős állomását jelentette a felkészülés és a majdani eredmények tükrében. A büntetés kiszabási körülmények körében hivatkozott arra, hogy a vádlottnak nem volt olyan végzettsége, ami egyébként az edzőtábor vezetéséhez szükséges lett volna, munkatársai szorgalma, kvalitása pótolta azt, amikor igazgató lett; továbbá felhozta, hogy a vádlott viselkedését egyfajta arrogancia jellemezte, remegő gyomorral mentek dolgozni kollégái. A másodfokú eljárásban becsatolt okiratokkal kapcsolatban kifejtette, hogy a becsatolásra került igazságügyi vélemény elnevezésű okirat a bipoláris II. személyiségzavar fennállását megállapítja ugyan, de arra nem nyilatkozik, hogy ez a vádlott helyes elmeműködését kizárta vagy korlátozta volna; míg az ügyvédi letétbe helyezett 24.750.000 forint nem tekinthető enyhítő körülménynek, mivel a sértett igazolását az összeg átvételéről nem csatolta be a védő, a letett összegről akárhogy rendelkezhet még a vádlott, így a fenti körülmény kármegtérülésnek nem tekinthető. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott terhére rótt csalási cselekményt felbujtóként elkövetett csalás bűntettének minősítse a Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés b), c) pont, (3) bekezdés b) pont szerint, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét jelentősen súlyosítsa, a vádlottat további büntetésül meghatározott időtartamra gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra is ítélje, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - a tényállás és az indokolás korrekciójával - hagyja helyben.

vádlott neve vádlott védője perbeszédében a bejelentett fellebbezést azzal pontosítva tartotta fenn, hogy elsődlegesen védence felmentését kérte a 2. és 3. vádirati tényállási pontban körülírt vesztegetés elfogadása bűntettében, a folytatólagos sikkasztás bűntettének részcselekményét képező 15. vádirati tényállási pontban írt cselekmény valamint a hamis tanúzásra felhívás bűntetteként értékelt cselekmény tekintetében, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. A felmentés tekintetében tett indítványának indokolásául hivatkozott a perbeszédében elmondottakra és arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ismeretében is az az álláspontja, hogy kétséget kizáróan nem lehetett bizonyítani ezen bűncselekmények elkövetését. Rámutatott, hogy ezeknél a cselekményeknél a vádlott érdemi védekezésével szemben azokat a tanúvallomásokat fogadta el bizonyítékként az elsőfokú bíróság, melyeket még a nyomozás során tettek és melyeket álláspontja szerint a helyzetükre is figyelemmel fenntartással kellett volna kezelni. Továbbra is fenntartotta szakmai véleményét a tekintetben, hogy a vagyoni hátrány és a sikkasztási érték tekintetében igazságügyi közgazdasági szakértő bevonására lett volna szükség, ezt az indítványát azonban az elsőfokú bíróság elutasította.
Egyetértett az elsőfokú bíróság indoklásával az alkalmazott jogszabály, a meghatározott büntetési tételkeret, valamint a középmérték tekintetében, azonban hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe valamennyi körülményt.
A **F.F.** sérelmére elkövetett cselekmények tekintetében a sértetti közrehatásra, az ellenőrzés elmulasztására, a feletteseknek a vádlott vezetői magatartásával és gazdálkodási tevékenységével történő egyetértésére hivatkozott. Mivel egy vádlott felelősségéről döntött a bíróság, nem a belső arányosság hiányára hivatkozott, hanem felhívta a másodfokú bíróság figyelmét arra, hogy az ügyészségnek a büntetés súlyosítására irányuló igényével szemben áll, hogy jelen ügyben a bíróságnak egy vádlott felelősségéről kell állást foglalnia, ugyanakkor nem egyedül vádlott neve vádlott volt a felelős vezető, az elsőfokon eljárt ügyészség több gyanúsított esetében is megrovással fejezte be az eljárást.
További nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott kármegtérítés érdekében tett intézkedését és megromlott egészségi állapotát. Előző tekintetében hangsúlyozta, hogy a vádlott által családja segítségével ügyvédi letétbe helyezett 24.750.00 millió forintot, a becsatolt letéti igazolás tartalma pedig egyértelműen bizonyítja, hogy a pénz fölötti rendelkezés már nincs a vádlott kezében, ha a letevő 3 napon belül nem ad utasítást a sértett részére történő kifizetésre, a **B.B.** sértett

a letétkezelő ügyvédnél közvetlenül benyújthatja igényét az összeg kifizetésére. A vádlott terhére rótt cselekmények általános társadalomra veszélyességével szemben a konkrét cselekmények kevésbé súlyos voltára is hivatkozva, különös nyomatékot adva a vádlottnak fel nem róható, kifejezetten a bírói szakot érintő jelentős időmúlásnak, kifejtette, hogy az elsőfokon kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos. Másodlagos indítványát olyan mértékű szabadságvesztés büntetés kiszabására tette meg, mely lehetőséget ad a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére is.

Az ítélőtábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti *teljes körűen felülbírálta,* az ügyészi átiratban foglaltakat a tényállás korrekciójára tett indítvány tekintetében részben alaposnak, míg a minősítést illetően alaposnak ítélte, míg a védelmi fellebbezések közül az enyhítésre irányulót találta alaposnak.

A törvényszék az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a büntetőeljárást. Ügyfelderítési és indokolási kötelezettségét teljesítette. Az ítélőtábla olyan eljárási, vagy megalapozatlansági hibát, ami az ítélet érdemi felülvizsgálatának akadálya lenne, nem tárt fel.

Az elsőfokú bíróság eljárását háromszor kezdte elölről, voltak olyan tárgyalási napok, melyeken az elsőfokú bíróság érdemi tárgyalást nem tartott, bizonyítást nem vett fel, a tárgyalások elhalasztásra kerültek, továbbá több alkalommal tartott többnapos tárgyalást. Erre tekintettel állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék 2012. február 2., március 29., május 24. , július 10., szeptember 6., november 6., 2013. február 5., április 18. július 11., október 3., december 10., 2014. március 6., május 8, július 10., október 1. november 20., 2015. február 12., február 24., május 5. és szeptember 7. napján nem tartott tárgyalást, mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélete bevezető részében a fenti napokra utalást mellőzte, ugyanakkor 2016. január 6., január 7., január 12., január 13. január 14. valamint április 7., április 12., április 13.és április 14. napján is tartott tárgyalást, mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság bevezető részében a tárgyalási napok között ezeket is feltüntette.

A törvényszék a hosszúra nyúlt, széles körben lefolytatott a bizonyítási eljárás során az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges valamennyi bizonyítékot feltárta és beszerezte, azokat alaposan megvizsgálta, egyenként és összességükben értékelte. A tényállás egyes pontjaira nézve külön-külön hivatkozva indokát adta, hogy milyen bizonyítékokat fogadott el és miért, továbbiakat pedig, miért nem tudott figyelembe venni. A vádlott részbeni tagadó vallomását ütköztette a tanúvallomásokkal és egyéb rendelkezésre álló iratokkal, az esetleges ellentmondásokat feltárta. Azon cselekmények illetve részcselekmények esetén, amelyeket a vádlott nem vitatott, a rendelkezésre álló bizonyítékokat - tanúvallomások és okiratok tartalmát - egymással egybevetette. E körben alaposan kitért arra is - bár néhol indokolása rossz alapadatokat, egyszerű számítási hibákat, rossz alapadatokon alapuló számítási hibát is vagy egyszerű elírást illetve ebből adódó számítási hibát tartalmaz - hogy a vagyon elleni cselekmények részcselekményei tekintetében miért és milyen számadatokkal számolt. Megfelelő mélységben foglalkozott a rendezvénytasakok tartalmának és a tanúvallomások adatai közti ellentmondások mérlegelésével és az adatok tartalmával, azok egybevetésével, a vádlott vagyonkezelői kötelezettségét leíró és megalapozó releváns okirati bizonyítékokkal.

Ilyen formán az indokolási kötelezettségének példaértékűen eleget tett.

A vádlott terhére rótt passzív gazdasági vesztegetésnek, mint korrupciós bűncselekmények elkövetésének bizonyítottsága - a vádlott részbeni tagadó vallomása ellenére - **G.G.**, **H.H.**, **A.A.**, **I.I.**, **J.J.**, **K.K.**, **L.L.**, **M.M.**, **N.N.**, **O.O.**, **P.P.**, **Q.Q.**, **R.R.**, **S.S.**, **Sz.Sz.**, **T.T.**, **Ty.Ty**, **U.U.**, **V.V.**, **W.W.**, **X.X.** tanúk vallomása alapján rajzolódott ki. A cselekmény lehetséges elkövetési magatartásai közül a jogtalan előny kérése és az előnynek vagy az ígéretének elfogadása valósult meg. A pénz és a GPS kérése esetén nyíltan, a klíma-szerelés és a "kávéztatás" esetében leplezetten illetve, ráutaló magatartással történt - az elkövető tevékenységével kapcsolatban - az előny adására vonatkozó óhaj kifejezésével, a korrupciós kapcsolat kezdeményezésével; míg az előny elfogadása a dolog átvételével és a szolgáltatás igénybe vételével valósult meg.

Az eljárás során lefoglalt, majd a **F.F.** által csatolt iratokból, a vonatkozó jogszabályokból - különös tekintettel az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvényből és az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1988. (XII. 30.) Kormány rendeletből, - különös tekintettel fenti a jogszabályi előírásoknak megfelelően elkészített és jóváhagyott **C.C.**ra irányadó **F.F.** Szervezeti és Működési Szabályzat (továbbiakban: SzMSz), az Üzemeltetési Igazgatósága Ügyrend (továbbiakban: Ügyrend), Igénybevételi Rend, Pénzkezelési Szabályzat, Beszerzési Szabályzat és a FEUVE Kockázatkezelési Szabályzat, valamint az **B.B.** Gazdasági Igazgatósága Ügyrend és Számviteli politikája oitratok, a **C.C.** szolgáltatásainak díjtételeit meghatározó okiratokból, az ott dolgozók munkaköri leírásából és a meghallhatott tanúk vallomásaiból minden kétséget kizáróan megállapítható volt az állami tulajdonban lévő **C.C.** üzemeltetését irányító vádlott neve vádlott vagyonkezelési kötelezettségeinek pontos köre illetve azok az általános alá- fölérendeltségei és felelősségi viszonyok, mely alapján kirajzolódott a terhére rótt hűtlen kezelés elkövetési magatartása, a vagyonkezelői kötelezettségek megszegése és a sikkasztás elkövetési tárgyának differentia specificáját adó rábízás, amelynek révén az elkövető a birtoklás jogát a tulajdonostól átengedve jogszerűen gyakorolja.

vádlott neve vádlott vádbeli időszakba eső tevékenységével kapcsolatban felettesei az ellenőrzések során különös intézkedést megalapozó kötelességszegést vagy mulasztást nem tapasztaltak, ezért itt kell megjegyezni, hogy kötelességszegés minden olyan tevékenység vagy mulasztás, amely a megbízási viszony kereteit meghaladja, vagy ellentétes a megbízó érdekeivel és a rendes gazdálkodás szabályaival, vagy jogszabályba ütközik és alkalmas vagyoni hátrány keletkeztetésére, míg mulasztásos kötelességszegés a tulajdonost megillető jogok érvényesítésének mellőzése is, pl. valamilyen jogos követelésről vagy annak érvényesítésétől történő lemondás is. A bűncselekmény eredményeként a kötelességszegéssel okozati összefüggésben bekövetkező vagyoni hátrány a tényleges káron felül többletelemet, az elmaradt hasznot is magában foglalja, ekként a tatai edzőtábor egyébkénti - kimutatott és **E.E.** tanú által hivatkozott több éven át tartó kiemelkedő - nyereségessége nem zárja ki, mivel a nyereség csökkentése is vagyoni hátrány (EBH2004. 1109.).

Az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor a vagyoni hátrány és a sikkasztás értéke megállapítása során nem vont be igazságügyi szakértőt. A bíróság az ítéleti tényállásában szerepeltetett összegek tekintetében a **C.C.** szolgáltatásainak 2005. évi, 2006. évi, 2007. évi és 2008. évi díjszabása, az ún. rendezvénytasakok tartalma, a megrendelések, szerződések, számlák, az érintett tanúk - különösen az e körben nagyon aprólékosan kihallgatott **E.E.** - vallomása,valamint az eljárás során keletkezett összes egyéb irat alapján állapította meg. Ítéletének indokolásban nagyon részletesen kitért arra, milyen rendezőelv alapján, milyen módon határozta meg az egyes sportesemények, rendezvények illetve szolgáltatásnyújtások kapcsán fel nem számított, ekként hiányként jelentkező összegeket. Mivel e tevékenység nem különleges szakértelmet igényelt, hanem mérlegelést tett szükségessé, az eljáró bíróságnak kellett az általa elfogadott adatok alapján a számításokat elvégezni.

A hamis tanúzásra felhívás vétsége tekintetében vádlott neve vádlott tagadó vallomása egybecsengett a 3. tényállási pontban részletezett vesztegetés elfogadása bűntetteként értékelt cselekmény kapcsán megnyilvánuló tagadásával. A bűncselekmény *elkövetési magatartása* a rábírni törekvés a kérdés formájú kijelentéssel - "ugye nekem nincs tartozásom, minden rendezve van" - megvalósult (hasonló elkövetési magatartás lásd: BH2006. 176. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra - és ehhez az ítélet indokolásának korábbi részei is adalékul szolgáltak-, melyek voltak azok a körülmények, melyek fenti kérdés feltevésének a terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállásával való egyezőséget mutatja.
A másodfokú eljárásban a védő részéről előterjesztett bizonyítási indítvány a terhelt elmeállapotának igazságügyi szakértői vizsgálatára irányult. A védelem kérelméhez csatolta dr. Varga Mária elmegyógyász igazságügyi szakértő és dr. Kiss Gyöngyi igazságügyi elmeorvos-szakértő által jegyzett „igazságügyi szakértői vizsgálat" elnevezésű okiratot azzal, hogy „a két szakértő együttes szakvéleménye véleményi részéből megállapítható, hogy a vádlott belátási képességét betegsége már a bűncselekmény elkövetése idején jelentősen befolyásolta" melyek alapján indítványozták szakértői intézet kirendelését.
A bizonyítás anyagát elemezve az ítélőtábla a megállapította, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban a bizonyítási eljárás befejezését követően, a védő az általa 2017. július 18. napján 8 órakor kezdett tárgyaláson megtartott perbeszédet megelőzően a „védőbeszédében foglaltak alátámasztására" szakorvosi véleményt elnevezésű iratot csatolt (elsőfokú bírósági iratok 148. sorszámú jegyzőkönyv számozatlan melléklete) Ezen 001003380 naplószámú orvosi irat adatai szerint a vádlott 2017. július 18. napján 6 óra 32 perckor megjelent **Z.Z.** vizsgáló orvosnál (beküldő orvos szintén **Z.Z.** orvos) a Y-i ... Kórház Psychiátria szakrendelésén. A vélemény anamnézis részében tartalmazza, hogy vádlott 2010. július 15. napja óta áll ambuláns psychiatriai gyógykezelés alatt gravis psychotrauma (súlyos lelki sérülés) után kialakult súlyos depresszió miatt. Az orvosi diagnózis: rekurrens depresszió, súlyos depressziós epizód, pszichiátria tünetek nélkül, nem-meghatározott, nem-organikus alvásszavar, bipoláris affektív zavar, súlyos depressziós epizód. Az elsőfokú bíróság fenti irat alapján nem találta szükségesnek elmeorvos-szakértő kirendelését, ilyen indítvány egyébként az elsőfokú eljárásban sem a vádlott, sem a védő, sem pedig a vád részéről nem merült fel. A védő által másodfokon csatolt „igazságügyi szakértői vizsgálat" elnevezésű, a ráírt adatok szerint ZS-ban, 2018. január 4. napján készült irat a vádlott személyi adatait, családi anamnézisét, testi betegségeit, egyéni életvezetését, pszichés státuszát írja le és egy vélemény elnevezésű összefoglalót tartalmaz, mely az alábbiak szerint került rögzítésre: „Az elmondottak alapján hypoman időszakok rövid depressziós fázisokkal váltakoznak a vizsgált személynél, melyek spontán oldódtak. 2010. előtt pszichiátriai ellátásban nem részesült, mert nem volt betegségbelátása." A vádlott a vizsgálat időpontjában „kórházi kezelés alatt áll a ... kórházban,ahová gyógyszerbevétel (öngyilkossági kísérlet?) miatt került.
2005. és 2008. között felpörgött állapotban volt. Hypomániás időszakaiban felhangolt, alvásigénye csökkent, aktív lett, tevékeny, ötletgazda, ugyanakkor ingerlékenység, agresszivitás is megfigyelhető volt. Ennek a kórképnek a velejárója a kicsit fellazultabb értékítélet, kevésbé átgondolt döntések. Pszichotikus szintű dekompenzációról nincs adat. Személyisége dysharmónikus, ennek pontos megítéléséhez pszichológia vizsgálat lenne szükséges. Bipoláris II. zavar áll fenn - ennek kritériuma a hypoman és depressios fázisok időszakos fellépte."
A másodfokú bíróság nem osztotta a védelem álláspontját az igazságügyi elmeszakértő kirendelésének szükségessége tekintetében.
A „két szakértő együttes szakvéleménye véleményi részéből" - szemben a védelem álláspontjával - nem állapítható meg, hogy „a vádlott belátási képességét betegsége már a bűncselekmény elkövetése idején jelentősen befolyásolta" . Egyrészt ilyen megállapítást az irat nem tartalmaz, másrészt a vádlott pszichiátriai előzményei szakorvosi irattal dokumentálva 2010. évtől datálódnak,

ezzel szemben a vádlott terhére rótt bűncselekmények elkövetési ideje a 2008. szeptember 11. napján történt őrizetbevételét megelőző időszakra nyúlnak vissza.
Az elsőfokú bírósági eljárás során csatolt szakorvosi vélemény, majd a másodfokú eljárásban csatolt „igazságügyi szakértői vizsgálat" elnevezésű iratban foglaltak rögzítik a vádlott pszichés betegségének tényét, valamint azt, hogy e betegsége a másodfokú eljárás időpontjában is fennáll. A vádlott betegségének tényét az eljárás során senki sem vitatta, az azt alátámasztó tényadatokat tartalmazó iratok a szakértő igénybevétele nélkül is elfogadhatóak a vádlott megromlott egészségi állapotának bizonyítékául. Olyan új bizonyíték szakértő igénybevétele esetén sem várható, mely a vádlotti felelősség vagy a büntethetőség negligálását eredményezhette volna.

Mindezekre tekintettel a vádlott védőjének a másodfokú eljárásban bejelentett bizonyítási indítványát az ítélőtábla elutasította. A másodfokú felülbírálatot végző ítélőtábla számára is ugyanazok a bizonyítékok adottak, amelyek az első fokú bíróság döntéséhez rendelkezésre álltak. (A vádlott igazolt betegségének ténye nem új bizonyíték, annak értékelése a büntetéskiszabás körébe tartozik.)

A bizonyítékok perrendszerű, körültekintő mérlegelésével a törvényszék tehát túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, mely tényállás kisebb mértékben szorult csak kiegészítésre és pontosításra az iratok tartamából a vádlott személyi körülményei és a történeti tényállás tekintetében az alábbiak szerint:

A Be.361.§ (2) bekezdés b/ pontja szerint - a büntetéskiszabás körében - az iratok alapján a tényállás az alábbiakkal egészítendő ki:

> *vádlott neve vádlott mentális egészségi állapota 2010 év óta megromlott, depresszióban szenved. A vádlott 24.75.000.-Ft-ot a **B.B.** sértett részére ügyvédi letétbe helyezett.*

A Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a történeti részben az alábbi pontosítások illetve korrekciók szükségesek:

A másodfokú bíróság az 5.1. tényállási pontot az ítélet 14. oldalának 7. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a vagyoni hátrány összege *helyesen 71.760.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.2. tényállási pontot az ítélet 14. oldalának utolsó bekezdése 1. sorában akként pontosítja, hogy a szolgáltatás megrendelője az étkezés díjának (*231.000.- Ft-nak) egy részét fizette ki,* az ítélet 15. oldalának 1. bekezdése 4. sorában pedig akként javítja, hogy a vagyoni hátrány összege *helyesen 178.350.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.6. tényállási pontot az ítélet 17. oldalának 6. bekezdése 2. sorában és a 7. bekezdés 2. sorában akként javítja, hogy az étkezés díja *helyesen 123.630.-Ft;* az ítélet 17. oldalának 8. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a fenti díjak összege *helyesen 194.370.-Ft;* ugyanezen bekezdés 2. sorában a felszámítandó díj *helyesen 174.933.-Ft;* az ítélet 17. oldalának 8. bekezdése utolsó sorában és a 9. bekezdés 2. sorában akként javítja, hogy a hiány illetve vagyoni hátrány összege *helyesen 63.933.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.7. tényállási pontot az ítélet 18. oldalának 1. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a tornászok 44 és 8 *vendégéjszakát* vettek igénybe; az ítélet 18. oldalának 2. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a fenti díjak összege helyesen *428.905.-Ft;* az ítélet 18. oldalának 2. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a felszámítandó díj összege helyen

386.014.-Ft, az ítélet 18. oldalának 2. bekezdése 3. sorában és 3. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a hiány illetve a vagyoni hátrány összege *helyesen 111.684.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.8. tényállási pontot az ítélet 18. oldalának 7. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a fenti díjak összege helyesen *322.175.-Ft;* az ítélet 18. oldalának 7. bekezdése 3. sorában és 8. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a hiány illetve a vagyoni hátrány összege *helyesen 129.074.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.13. tényállási pontot az ítélet 21. oldalának 11.bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a vagyoni hátrány összege *helyesen 12. 120.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.14. tényállási pontot az ítélet 22. oldalának 5. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy az igénybevétel *helyesen 21 óra;* az ítélet 22. sorának 5. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a csarnok díja *helyesen 273.000.-Ft*; az ítélet 22. oldalának 5. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a díjkülönbözet *helyesen 141.000.-Ft;* az ítélet 22. oldalának 7. bekezdésében akként javítja, hogy a ki nem számlázott díjak összege helyesen *299.925.-Ft;* az ítélet 22. oldalának 8. bekezdésében a vagyoni hátrány összege *helyesen 259.701.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.17. tényállási pontot az ítélet 24. oldalának 4. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a fentiek díja helyesen *576.568.-Ft;* az ítélet 24. oldalának 4. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy *helyesen 518.911.-Ft-ot* kellett volna felszámítani; az ítélet 24. oldalának 4. bekezdése 3. sorában és az 5. bekezdés 3. sorában akként javítja, hogy a hiány illetve a vagyoni hátrány összege *helyesen 289.103.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.23. tényállási pontot az ítélet 27. oldalának 8. bekezdése 1. sorában azzal egészíti ki, hogy a részt vevők *a kis konferenciatermet is használták.*

A másodfokú bíróság az 5.24. tényállási pontot az ítélet 29. oldalának 3. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a 198 résztvevő szállása *helyesen 439.560.-Ft;* ugyanezen bekezdés utolsó sorában akként javítja, hogy a díj helyesen *528.230.-Ft;* az ítélet 29. oldalának 6. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy az együttes összeg *helyesen 793.600.-Ft és 714.294.-Ft* lett volna az együttesen fizetendő összeg; az ítélet 29. oldalának 6. bekezdése utolsó sorában akként javítja, hogy a hiány összege *helyesen 101.057.-Ft;* az ítélet 29. oldalának 7. és 8. bekezdését akként javítja, hogy a ki nem számlázott díj illetve a vagyoni hátrány összege *helyesen 62.857.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.25. tényállási pontban az ítélet 30. oldalának 2. bekezdése 3. sorában lévő összeget akként javítja, hogy az *helyesen 133.920.-Ft;* ugyanezen bekezdés 7. sorában akként javítja, hogy a túlfizetés *helyesen 18.671.-Ft;* ugyanezen bekezdés utolsó sorában a felszámítható díj *helyesen 269.469.- Ft;* az ítélet 30. oldalának 4. bekezdése 3. sorában a vagyoni hátrány összege *helyesen 95.689.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.31. tényállási pontot az ítélet 35. oldalának 1. bekezdése után azzal egészíti ki, hogy *a **Ü.** ház díja 700.-Ft/fő/éj,* az ítélet 35. oldal 5. bekezdés utolsó sorában a számlázandó díj összegét akként pontosítja, hogy az *helyesen 1.269.120.-F;*, az ítélet 35. oldalának 7. bekezdése 1. sorában a díj összesen *helyesen 4.482.286.-Ft;* míg ugyanezen bekezdés 2. sorában a hiány és az ítélet 35. oldala 8. bekezdése utolsó sorában a vagyoni hátrány összegét akként pontosítja, hogy az helyesen *3.482.288;-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.32. tényállási pontot az ítélet 36. oldalának 3. bekezdése 2. sorában azzal pontosítja, hogy a *kislabdarúgó* pályák használati díja *4 x 4.000.-Ft/óra*; az ítélet 36. oldala 3. bekezdés 4-5. sorából mellőzi a tekepályák használati díjára vonatkozó megállapítást, míg az ítélet 36. oldal 3. bekezdését azzal egészíti ki, *hogy a mobil WC használati díja 15.000.-Ft/db,* az ítélet 36. oldal 4. bekezdése 2. sorában a felszámítandó díj és az ítélet 36. oldalának 5. bekezdése 2. sorában a vagyoni hátrány összegét akként pontosítja, hogy *az helyesen 291.600.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.33. tényállási pontot az ítélet 37. oldalának 2. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a díj összege *helyesen 362.875.-Ft;* míg a felszámítandó díj összege *helyesen 326.587.-Ft; míg a*z ítélet 37. oldalának 2. bekezdése utolsó sorában a hiány és az ítélet 37. oldalának 3. bekezdése 2. sorában a vagyoni hátrány összegét akként javítja, hogy *az helyesen 90.387.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.36. tényállási pontban az ítélet 38. oldalának utolsó sorában lévő összeget akként pontosítja, hogy az helyesen *211.540.-Ft;* az ítélet 39. oldalának 3.bekezdése 3. sorában akként pontosítja, hogy *430.257.-Ft-ot* kellett volna felszámítani, míg az ítélet 39. oldalának 3. bekezdése utolsó sorában a hiány és az ítélet 39. oldalának 4. bekezdése 3. sorában a vagyoni hátrány összegét akként pontosítja, hogy *az helyesen 68.115.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.37. tényállási pontban az ítélet 39. oldalának utolsó bekezdés 1. sorában lévő összeget akként pontosítja, hogy az *helyesen 778.610.-Ft;* ugyanezen bekezdés 2. sorába írt felszámítandó díjat akként pontosítja, hogy az *helyesen 700.749.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.40. tényállási pontot az ítélet 41. oldalának 8. bekezdése utolsó sorában akként javítja, hogy a szállás díja összesen *helyesen 169.800.-Ft;* az ítélet 42. oldalának 2. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a díj összesen *helyesen 1.151.540.-Ft*; ugyanezen bekezdés 2. sorában a felszámítandó díj összege *helyesen 1.036.305.-Ft;* míg ugyanezen bekezdés 3. sorában a hiány összege és az ítélet 42. oldalának 3. bekezdése 2. sorában a vagyoni hátrány összege *helyesen 312.355.-Ft.*

A másodfokú bíróság a rendezvények kapcsán 2005-2008. években az **B.B.**-t illetve a **F.F.**-t ért vagyoni hátrány összegét az ítélet 43. oldalának 11. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy az *helyesen 16.487.015.-Ft.*

A másodfokú bíróság a 6. tényállási pontot az ítélet 44. oldalának 4. bekezdése 4. sorában akként javítja, hogy a **1.** Teke Klub esetében a díj összesen *helyesen 6.304.640.-Ft;* ugyanezen bekezdés utolsó sorában a díjkülönbözet *helyesen 4.477.040.-Ft; míg* az ítélet 44. oldalának 5. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a **2.** Klub esetében az összes díj *helyesen 2.364.240.-Ft;* ugyanezen bekezdés utolsó sorában a díjkülönbözet *helyesen 1.957.740.-Ft; így* az ítélet 44. oldalának 6. bekezdésében a két klub által a 2005-2008. években ki nem fizetett díj összes összegét akként javítja, hogy az *helyesen 6.734.780.-Ft;* az ítélet 44. oldalának 7. bekezdése utolsó sorában a vagyoni hátrány összegét pedig akként javítja, hogy az *helyesen 6.734.780.-Ft.*

A másodfokú bíróság a 7. tényállási pontot akként javítja, hogy az ítélet 45. oldalának 3. bekezdése 1. sorában az „éjszaka" szó helyesen *„vendégéjszaka*"; az ítélet 45. oldalának 4. bekezdése 2. sorában a díj helyesen *7.500.-Ft/éj*, *a teljes ellátás 4.520.-Ft/fő;* az ítélet 45. oldalának 4. bekezdése 3. sorában a ki nem fizetett díj *helyesen 108.180.-Ft*; az ítélet 45.oldalának 6. bekezdése 3. sorában a ki nem fizetett szolgáltatás *helyesen 175.824.-Ft;* az

ítélet 45.oldalának 8. bekezdése 3. sorában a szolgáltatás összege *helyesen 85.680.-Ft; ;* az ítélet 45.oldalának 10. bekezdése 3. sorában a szolgáltatás összege *helyesen 110.754.-Ft;az* ítélet 46.oldalának 2. bekezdése 3. sorában a ki nem fizetett szolgáltatás együttes összege *helyesen 420.345.-Ft;* az ítélet 47.oldalának 4. bekezdése 3. sorában a ki nem fizetett szolgáltatás összege *helyesen 359.910.-Ft;* az ítélet 47.oldalának 6. bekezdése 3. sorában a ki nem fizetett szolgáltatás összege *helyesen 99.954.-Ft; ;* az ítélet 48.oldalának 1. sorában a ki nem fizetett szolgáltatások együttes összege *helyesen 217.710.-Ft; ;* az ítélet 48.oldalának 9. bekezdése 3. sorában a ki nem fizetett szolgáltatás együttes díja *helyesen 336.960.-Ft;*az ítélet 49. oldalának 2. bekezdésében az okozott vagyoni hátrány mértéke *helyesen 4.095.625.-Ft.*

A másodfokú bíróság a 9. tényállási pontot akként javítja, hogy az ítélet 51. oldalának 3. bekezdése 2. sorában a reggeli adagok száma *helyesen 33;* ugyanezen bekezdés 3. sorában a vacsora adagok száma *helyesen 36;* ugyanezen sorban a díj *helyesen 197.250.-Ft*; az ítélet 51. oldalának 4. bekezdése 2. sorában az étkezések díja *helyesen 272.250.-Ft*, ugyanezen bekezdés utolsó sorában a ki nem fizetett díjak összege *helyesen 217.385.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5-10. pontokban írt cselekményekkel okozott vagyoni hátrány összegét az ítélet 51. oldalának 9. bekezdésében akként javítja, hogy az *helyesen 31.609.239.-Ft.*

A másodfokú bíróság a 14. tényállási pontot akként javítja, hogy az ítélet 54. oldalának 3. bekezdésében az összes élelmezési anyag értéke *helyesen:1.355.743.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 11-15. pontokban írt cselekményekkel elsikkasztott dolgok értékét az ítélet 55. oldalának 9. bekezdésében akként javítja, hogy az *helyesen 2.409.603.-Ft.*

További elírásokat helyesbített az ítélőtábla az ítélet tényállásában az alábbiak szerint:

- az ítélet 5.10. tényállási pontjában az ítélet 20. oldalának 2. bekezdése 1.sorában 77 főre *összesen 88.550.-Ft* (és nem 113.000.-) a hétvégi felár;
- az ítélet 5.37. tényállási pontjában az ítélet 39. oldalának 8. bekezdésében megjelölt igénybevett éjszakák száma helyesen „*vendég*éjszakára" vonatkoznak, az ítélet 39. oldalának 8. bekezdése utolsó sorában a *szállás díja helyesen 336.810.-Ft ; míg* az ítélet 39. oldalának utolsó sorában a hiány összege (az indokolással írt összeggel egyezően) *helyesen 221.042.-Ft;*
- az ítélet 10. tényállási pontjában az ítélet 51. oldalának 8. bekezdése utolsó előtti sorában az összeg és utolsó sorában a vagyoni hátrány összege *helyesen 372.575.-Ft;*
- az ítélet 14. tényállási pontjában az ítélet 54. oldalának 1. bekezdése 2. sorában a 2. összeg *helyesen 12. 208.-Ft* (és nem 21.208.-Ft.)

A fenti helyesbítésekkel a tényállás minden tekintetben megalapozott és az ítélőtábla is erre alapította határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

Mindezekre is tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a mérlegelő tevékenységét megfelelően - a törvényi követelmények és a kialakult bírói gyakorlat szerint - elvégezte, abban logikai hibát nem vétett, ekként azonos bizonyítéki kör mellett - a felülmérlegelés tilalmát is szem előtt tartva - nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére, a törvényes mérlegeléssel megállapított tényállás ekként nem támadható és írható felül. A vádlott részleges felmentésére irányuló fellebbezés ekként nem foghatott helyt.

A tényállás alapján a törvényszék helyesen vont le következtetést vádlott neve bűnösségére, helyes a bűncselekmények megnevezése és törvénynek megfelelő a jogi minősítése is azzal a pontosítással, hogy a vádlott terhére megállapított felbujtóként elkövetett csalás bűntette helyesen a Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pontja szerint minősül.

Egyetértett az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség által helyesen hivatkozott azon körülménnyel, hogy a vádlott esetében az üzletszerűség, mint minősítő körülmény a csalási cselekmény esetében is fennáll, tekintettel arra, hogy a vádlott e cselekményt is - akárcsak a többi terhére rótt folytatólagos vagyonelleni bűncselekményeket és a korrupciós bűncselekményeket is - rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el. Ekként a csalási cselekmény helyes jogszabályi megnevezése a Btk. 459.§ (1) bekezdése 28. pontjában írtakra figyelemmel : Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont.

Az elsőfokú bíróság egyébként a vádlott valamennyi terhére rótt cselekményről részletes jogi indokolást adott, mellyel az ítélőtábla - fenti apró módosítást leszámítva - teljes mértékig egyetértett.

Az ítélet *jogi indokolása teljes, e körben két apró pontosítás volt szükséges.* Az ítélet 167. oldalának 5. bekezdése utolsó sorában a börtönbüntés *helyesen börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés.* Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében nem rendelkezett az eljárási illeték megfizetéséről, ugyanakkor az ítélet indokolásában (168. oldal 2. bekezdés 3. sora) hivatkozott *az Itv. 42. § (1) bekezdésének a) pontjára*. Tekintettel arra, hogy a jogerős ítélet már nem tartalmaz kártérítési kötelezettségről szóló rendelkezést, az indokolásból az ítélőtábla e hivatkozást *mellőzte.*

Az ítélet indokolásában több fontos - mérlegelést nem érintő - korrekcióra volt azonban szükség, mivel az elsőfokú bíróság részben elírás folytán rossz alapadatokat használt, egyszerű számítási hibákat, rossz alapadatokból adódó számítási hibát vagy egyszerű elírást illetve ebből adódó számítási hibát vétett. Ekként a másodfokú bíróság az ítélet indokolását az alábbiakkal pontosítja, illetve javítja:

A másodfokú bíróság az 5.1. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 73. oldalának 4. bekezdését azzal egészíti ki, hogy *52 óra időtartamban 2 fő részéről 690.-Ft/fő díjjal kell számolni a szolgáltatás igénybevételét.* Az ítélet 73. oldalának 4. bekezdése 3. sorában a megállapított ellenérték *helyesen 71.760.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.2. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 74. oldalának 3. bekezdését azzal egészíti ki, hogy *a konferenciaterem használata 150 fő részére 690.-Ft/fővel számolva 103.500.-Ft, a 150 fő vacsorája 1.540.-Ft/fővel számolva 231.000, összesen 334.500.-Ft. A 10 % kedvezménnyel számolva a fizetendő díj 301.050.-Ft, melyből a szolgáltatást igénybevevő megfizetett 122.700.-Ft-ot, ekként a vagyoni hátrány 178.350.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.6. tényállási pontoz fűzött indokolást az ítélet 79. oldalának 4. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy az étkezés díja *helyesen 123.630.-Ft;* az ítélet 79. oldalának 5. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy kiszámlázni *helyesen 174.933.- Ft-ot kellett volna;* az ítélet 79. oldalának 5. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a vagyoni hátrány összege *helyesen 63.933.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.7. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 80. oldalának 7. bekezdése 3. és 4. sorában akként javítja, hogy 44 és 8 *vendégéjszakát* vettek igénybe; az ítélet 81.

oldalának 1. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a fenti díjak összege helyesen *428.905.-Ft;* az ítélet 81. oldalának 2. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a vagyoni hátrány összege *helyesen 111.684.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.8. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 82. oldalának 7. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a díjszabás szerinti összeg *helyesen 39.000.-Ft;* az ítélet 82. oldalának 8. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a fenti díjak összege helyesen *322.175.-Ft;* az ítélet 82. oldalának 8. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a vagyoni hátrány összege *helyesen 129.074.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.13. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 89. oldalának 2. 4. sorában azzal egészíti ki hogy „ ...nem 15.000.-Ft/ra díjjal, *hanem 13.000.-Ft/óra díjjal* számolt, amely… „

A másodfokú bíróság az 5.14. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 90. oldalának 3. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy az igénybevétel *helyesen 21 óra;* az ítélet 90. oldalának 3. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a két csarnok díja *helyesen 273.000.-Ft*; az ítélet 90. oldalának 3. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a díjkülönbözet *helyesen 141.000.-Ft;* az ítélet 90. oldalának 3. bekezdése 5. sorában akként javítja, hogy a ki nem számlázott díjak összege helyesen *299.925.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.17. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 92. oldalának 8. bekezdése 6. sorában akként javítja, hogy az igénybe vett szolgáltatások díja mindösszesen *helyesen 576.568.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.19. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 95. oldalának 3. bekezdése 1. sorát azzal egészíti ki, hogy a 13.000.-Ft/óra díj *fűtéssel történő igénybevételre vonatkozik, fűtés nélkül a díj 11.000.-Ft/óra;* az ítélet 95. oldalának 3. bekezdése 4. sorában a zárójelbe tett részt azzal egészíti ki, hogy *az igénybevétel 16 héten át fűtéssel, 19 héten át fűtés nélkül történt.*

A másodfokú bíróság az 5.24. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 101. oldalának 6. bekezdése 5. sorában akként javítja, hogy a 198 résztvevő szállása *helyesen 439.560.-Ft;* ugyanezen bekezdés utolsó sorában és az ítélet 101. oldalának 9. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a szállás díja helyesen *528.230.-Ft;* az ítélet 101. oldalának 9. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy az együttes összeg *helyesen 793.660.-Ft és 714.294.-Ft* lett volna az együttesen fizetendő összeg; az ítélet 101. oldalának 9. bekezdése utolsó sorában akként javítja, hogy a hiány összege *helyesen 101.057.-Ft;* az ítélet 102. oldalának 1. sorában akként javítja, hogy a ki nem számlázott díj összege *helyesen 62.857.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.25. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 103. oldalának 3. bekezdése 4. sorában és az 5. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a túlfizetés illetve a többlet fizetés *helyesen 18.671.-Ft;* az ítélet 103. oldalának 5. bekezdése 3. sorában a vagyoni hátrány összege *helyesen 95.689.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.32. tényállási ponthoz fűzött indokolást azzal pontosítja, hogy az ítélet 111. oldalának 5. bekezdése 4. sorában az atlétikai pályát *2 óra* időtartamba használva a ki nem számlázott díj *25.000.-Ft;* ugyanezen bekezdés 6-7. sorában *2 óra* időtartamban használva a kondicionáló termet a ki nem számlázott díj *4.600.-Ft;* az ítélet 111. oldalának 5. bekezdése 10-11.

sorából a tekepálya használatára vonatkozó részt mellőzni kellett; az ítélet 111. oldal 6. bekezdése 1. sorában a ki nem számlázott díj összege *helyesen 324.000.-Ft;* az ítélet 111. oldalának 6. bekezdése 2. sorában a vagyoni hátrány összegét akként pontosítja, hogy *az helyesen 291.600.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.33. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 112. oldalának 8. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a két pálya használati díja összesen helyesen *15 x 18.000.-Ft, azaz 270.000.-Ft;* az ítélet 113. oldalának 1. bekezdése 2. sorában akként javítja, hogy a mindösszesen *helyesen 362.875.-Ft;* míg a következő bekezdés 1. sorában a a 10 % kedvezménnyel csökkentett díj összege *helyesen 326.587.-Ft; míg a*z ítélet 113. oldalának 2. bekezdése utolsó sorában a ki nem fizetett szolgáltatások díja összegét akként javítja, hogy *az helyesen 90.387.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.36. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 117. oldalának 2. utolsó sorában lévő összeget akként pontosítja, hogy az helyesen *211.540.-Ft;* az ítélet 117. oldalának 5. bekezdése utolsó sorában a vagyoni hátrány összegét akként pontosítja, hogy *az helyesen 68.115.-Ft.*

A másodfokú bíróság az 5.40. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 121. oldalának 4. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a szállás díja összesen *helyesen 169.800.-Ft;* az ítélet 121. oldalának 4. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a díj összesen *helyesen 1.151.540.-Ft*; az ítélet 121. oldalának 4. bekezdése 3. sorában a ki nem fizetett szolgáltatások összege *helyesen 312.355.-Ft.*

A másodfokú bíróság a 6. tényállási ponthoz fűzött indokolást az ítélet 125. oldalának 5. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy a **1.** Teke Klub esetében a díj összesen *helyesen 6.304.640.-Ft;* ugyanezen bekezdés utolsó sorában a díjkülönbözet *helyesen 4.477.040.-Ft; míg* az ítélet 125. oldalának 6. bekezdése 3. sorában akként javítja, hogy a **2.** Klub esetében az összes díj *helyesen 2.364.240.-Ft;* ugyanezen bekezdés utolsó sorában a díjkülönbözet *helyesen 1.947.740.-Ft; és* az ítélet 125. oldalának 7. bekezdésében a két klub által a 2005-2008. években ki nem fizetett díj összes összegét akként javítja, hogy az *helyesen 6.734.780.-Ft;*

A másodfokú bíróság a 7. tényállási ponthoz fűzött indokolást akként javítja, hogy az ítélet 129. oldalának 3. bekezdése 6. sorában az egyágyas szoba ára *a 2.300.-Ft/fős felárral együtt helyesen 8.050.-Ft;* ugyanezen bekezdés 12., 14. és 17. sorában a szállásdíj egyágyas szobában minimum *helyesen 5.400.-Ft;* a 3. bekezdés 17. sorában apartman esetében *helyesen 17.000.-Ft.*

A másodfokú bíróság a 9. tényállási ponthoz fűzött indokolást akként javítja, hogy az ítélet 136. oldalának 3. bekezdése 4. sorában a reggeli adagok száma *helyesen: 33;* a vacsora adagok száma *helyesen 36;* ugyanezen bekezdés 5. sorában a díj *helyesen 197.250.-Ft*; az ítélet 136. oldalának 9. bekezdése 2. sorában az étkezések díja *helyesen 272.250.-Ft*, ugyanezen bekezdés utolsó sorában a ki nem fizetett díjak összege *helyesen 217.385.-Ft.*

A másodfokú bíróság a 14. tényállási ponthoz fűzött indokolást akként javítja, hogy az ítélet 153. oldalának 8. bekezdés 5. sorában a támogatás összege *helyesen 97.302.-Ft;* az télet 153. oldalának 9. bekezdésében az összes élelmezési anyag értéke *helyesen: 1.355.743.-Ft.*

Fentiekhez kapcsolódóan elírásokat is kellett még javítani az ítélet indokolásában az alábbiak szerint:

- az ítélet 77. oldalának, 8. bekezdése 3. sorában „115 éjszaka" *helyesen „115 vendégéjszaka",*
- az ítélet 85. oldalának 9. bekezdésében a szolgáltatások összege *helyesen 603.796.-Ft,*

- az ítélet 86. oldalának 1. bekezdése 2. sorában *328.188.-Ft,*
- az ítélet 96. oldalának 5. bekezdése 1. sorában akként javítja, hogy az 1.800.-Ft/fő díj helyesen *egy napra* és nem egy éjre vonatkozik.
- az ítélet 109. oldalának 10. bekezdése 1. sorában a díj összesen *helyesen 4.482.286.-Ft;*
- az ítélet 122. oldalának 5. bekezdése 2. sorában a megjelölt időtartamok és díjak helyesen 6 *vendégéjszakára* 3000.-Ft*/fő, illetve 4 vendégéjszakára* 5.400 Ft*/főre vonatkoznak,*
- az ítélet 138. oldalának 5. bekezdése 2. sorában a járulékok összege *helyesen 372.575.-Ft;*
- az ítélet 153. oldalának 8. bekezdése 2. sorában a 2. összeg *helyesen 12. 208.-Ft* (és nem 21.208.-Ft.)

Az elsőfokú bíróság szinte maradéktalanul felsorolta a büntetéskiszabási körülményeket, enyhítő körülmények sora azonban további nyomatékosan figyelembe veendő enyhítő körülménnyel kiegészítendő. Ekként a vádlott megromlott egészségi állapotát nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelembe venni.

A bíróságnak jelen ügyben több korrupciós, súlyos vagyon elleni és egy igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény elkövetőjével szemben kellett a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középmértékére is - olyan büntetést kiszabnia, mely a szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

E három elv közül az első nyilvánvaló, a terhelt terhére rótt bűncselekmények közül 5 rb 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, 1 rb 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel, 1 rb 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel, 1 rb 3 évig terjedő szabadságvesztéssel, míg 1 rb 2 évig terjedő szabadságvesztés. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei, melyet felfelé a halmazati szabályok, lefelé a büntetés enyhítésének rendelkezései tágítanak ki. Így a halmazatra tekintettel kiszabható szabadságvesztés minimum tartama 5 év maximum tartama 15 év, a középmérték pedig 10 év. Az enyhítés lehetőségével élve 2 év a minimálisan kiszabható szabadságvesztés.

A második rendezőelv, a relatív büntetési teóriákon nyugvó, a büntetés céljának szem előtt tartása törvényi megfogalmazás az jelenti, hogy a generális és a speciális prevenció együttesen látják el társadalomvédelmi feladatukat, köztük a törvény sorrendet nem állít fel. Az abszolút büntetési célelmélet által megfogalmazott és a büntetés lényegéhez tartozó igazságos megtorlás, mint büntetési cél szerepe így akként körvonalazható, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez szükségszerűen járul az elkövető felelősségre vonása, megbüntetése.

A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől - pl. vagyoni hátrány nagyságától - nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletben rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatják.

Ugyan az elsőfokú bíróság hivatkozott a jelentős időmúlásra, mint enyhítő körülményre, ennek kapcsán azonban utalni szükséges az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, - annak is a 6. cikkére - az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire, amelyre figyelemmel volt a bíróság a büntetéskiszabása körében.
A 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van

arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.
A bíróságnak ezért - figyelemmel a nemzetközi jog és a Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria gyakorlatára - ezt a jelentős időmúlást mindenképpen értékelnie kellett a büntetés kiszabása körében, azt az elsőfokú bíróság meg is tette, de a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem kellő nyomatékkal. Figyelembe veendő itt ugyanis az a körülmény is, hogy a vádlott a 2005. év elejétől 2008. év szeptemberéig elkövetett bűncselekmények miatt közel 10 évig állt a büntetőeljárás hatálya alatt, egészségi állopota nem vitathatóan ezen idő alatt romlott meg és az állapota a mai napig fennáll, sőt tovább súlyosbodott.
Összességében a „ büntetés csak …célra irányított értelemben elfogadható, és indokoltságát veszti azonnal, amint céljai megvalósítására alkalmatlanná válik." Zlinszky János alkotmánybíró párhuzamos véleménye a 23/1990. (X. 31.) AB határozathoz)
A büntetőeljárás ilyen fokú elhúzódása után a további hosszú éveken át tartó szabaságelvonás büntetés már olyan mértékben megtorlóvá válik, hogy a büntetés eredeti céljával szembehelyezkedik.

Ennek is tükrében különös tekintettel az eljárás ésszerű határidőn belül történő elbírálása elvének súlyos sérülésére, a vádlott büntetlen előéletére, megromlott egészségi állapotára, az okozott kár megtérítése érdekében tett vádlotti magatartásra és azon körülményre, hogy a cselekményei egy részét a vádlott nem egyedül, a központi ellenőrzés nem megfelelő működését kihasználva követte el, a szabadságvesztés büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés nem foghatott helyt, sőt az elsőfokú bíróság által alkalmazott - a Btk. 82. § (2) bekezdés d.) pontjában írt - enyhítő szakasz maximális kihasználásának a lehetősége és szükségessége merült fel.

Ekként az ítélőtábla a szabadságvesztés tartamát 2 évre csökkentette.

Tekintettel arra, hogy vádlott neve vádlottat - többek között - haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt ítélte határozott ideig tartó szabadságvesztésre a bíróság, a vádlottnak pedig megfelelő vagyona (2 ingatlan és egy személygépkocsi) van, az ítélőtábla a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján pénzbüntetésre is ítélte akként, hogy napi tétel számát a terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára, míg az egy napi tételnek megfelelő összeget az elkövető vagyoni viszonyaihoz és életviteléhez mérten állapította meg.

A bíróság a Btk 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról.

Tekintettel arra, hogy vádlott neve vádlott a terhére rótt bűncselekményeket az **D.D.** mint gazdálkodó szervezet egyszemélyi vezetőjeként valósította meg, az ítélőtábla Btk. 54. § a.) pontjára figyelemmel a Btk. 52. (1) bekezdés alapján a Btk. 53. § (1) és (2) bekezdésében írt keretek között 7 év időtartamra gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte.

Arra figyelemmel, hogy - különösen a vádlott előéletére, az idős korára, egészségi állapotára - alaposan feltehető, hogy büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, az ítélőtábla a - Btk.

85. § (1) bekezdésben írtak alapján, a Btk. 85. § (2) bekezdésében írt keretek között - kiszabott szabadságvesztés végrehajtását maximális tartamban 5 év próbaidőre felfüggesztette.

A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése miatt állapította meg, hogy a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságára vonatkozó rendelkezés a büntetés esetleges végrehajtása esetére vonatkozik.

Az ítélet járulékos rendelkezései is túlnyomórészt törvényesek és teljesek.

E körben a **B.B.** magánfél részére megítélt kártérítéssel, **A.A.** kártérítési igényével és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegével kapcsolatban volt szükség némi korrekcióra, valamint a lefoglalt 372.045.-Ft készpénz tekintetében kellett rendelkezni az alábbiak szerint:

A kártérítési igény büntetőügyben történő elbírálásának körében ki kell emelni, hogy a büntetőeljárás fő célja és funkciója a büntetőjogi igény érvényesítése, a törvényhozó csupán pergazdaságossági okokból és a sértett jogainak kiteljesítése érdekében lehetővé teszi, hogy a sértett a vád tárgyává tett cselekménnyel kapcsolatban keletkezett kárigényét már a büntetőeljárás során érvényesítse.

A **B.B.** sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekmények kapcsán az elsőfokú bíróság ítéletében 33.355.000.-Ft megfizetésére kötelezte a vádlottat.

A rendelkezésre álló bizonyítási anyagból megállapítható, hogy nyomozás során a **B.B.** (**B.B.**) jogelődje a **F.F.** jogi képviselője (**A.B.** ügyvéd) útján 2009. január 16. napján polgári jogi igényét - tekintettel arra, hogy a nyomozás e kezdeti szakaszában az okozott kár összegét nem tudták pontosan megjelölni - akként jelentette be, hogy az összegszerűség tekintetében jogfenntartással élt és annak pontosítását a részükre megtartott iratismertetést követő időben jelölte meg. (nyomozati iratok 1. kötet 68. oldal) A nyomozati iratok (10.kötet 3765. oldal) közte elfekvő értesítés tanúsága szerint a nyomozó hatóság 2010. február 25. napján kelt irattal értesítette a sértett jogi képviselőjét **A.B.** ügyvédet a nyomozás befejezéséről és arról, hogy a nyomozás során keletkezett iratokat a KEM Megyei Rendőr-Főkapitányság hivatali helyiségében 2010. március 8. napján 9 órai kezdettel megtekintheti. A rendelkezésre álló nyomozati iratok tanúsága szerint a sértett az iratismertetésen nem vett részt, kártérítési igényét semmilyen módon nem összegszerűsítette. Az elsőfokú bírósági eljárás során a sértett több alkalommal is képviseltette magát a tárgyalásokon, a bejelentett polgári jogi igényét azonban semmilyen módon nem konkretizálta. Arra vonatkozó adat, hogy a sértett jogainak védelme érdekében bármilyen okból ne lett volna képes, nem merült fel, ekként az ügyész polgári jogi igény előterjesztésére jelen eljárásban nem volt jogosult. (Be. 54. § (4) bekezdés és Pp. 9. § (1) bekezdés). Az elsőfokú eljárás befejezésének időpontjában - 2017. július 18. napján - hatályos Pp. 121. § (1) bekezdése e.) pontja értelmében a keresetlevélben fel kell tüntetni a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet A Pp. 124. § (2) bekezdése a) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha a jogi képviselővel eljáró fél keresetlevele nem tartalmazza a 121. § (1) bekezdésében foglaltakat. A törvény főszabályként rögzíti, hogy ha a polgári jogi igény érvényesítésével kapcsolatos eljárási kérdésről külön nem rendelkezik, a polgári eljárás szabályait kell alkalmazni, feltéve, hogy azok a büntetőeljárás jellegével nem ellentétesek. Itt kell megjegyezni azt is, hogy az adhéziós eljárás jellegéből fakad, hogy a bíróság a magánfél nyilatkozatához kötött, azaz arra irányuló kifejezett kérelem hiányában kártérítés vagy kamat megítélése hivatalból nem lehetséges.

Fentiek alapján az ítélőtábla a **B.B.** magánfél polgári jogi igényének érvényesítését a Be. 335. § (1) bekezdése második mondatának III. fordulata alapján - mivel az indítványnak a büntetőeljárásban való érdemi elbírálását kizáró körülmény merült fel - egyéb törvényes útra utasította.

A.A. az elsőfokú bíróság 1./a. tényállási pontjában körülírt vesztegetési cselekmény kapcsán 100.000,-Ft kára megtérítésére terjesztett elő polgári jogi igényt. (nyomozati iratok: 5. kötet 1548.oldal hátulja). A Be. 54. § (1) bekezdése alapján magánfél az a sértett, aki a büntetőeljárásban polgári jogi igényt érvényesít, míg az 51. § (1) bekezdése szerint sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette. A közélet tisztasága elleni bűncselekmények jogi tárgya a Btk. XV. Fejezet VII. Címéből <https://uj.jogtar.hu/> adódóan az állami és társadalmi szervek, a hivatalos és más közfeladatot ellátó személyek törvényes és elfogulatlan működésébe vetett bizalom, a közélet tisztasága, az említett szervek és személyek szabályszerű működése. E bűncselekményeknek azért sincs természetes személy sértettje, mert az egymással szembenálló felek mindketten a jogtalanság talaján állnak (BH2007.5). A vádlott terhére rótt Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont szerinti vesztegetési cselekménynek **A.A.** nem sértettje, fentiekre tekintettel nem magánfél, polgári jogi igény előterjesztésére a büntetőeljárásban nem jogosult, ezért a <https://uj.jogtar.hu/> másodfokú bíróság polgári jogi igényét a Be 335. § (1) bekezdés első mondata alapján - az elsőfokú bíróság ítéletének 168. oldala 2. bekezdésében írt helyes indokolásával egyezően - egyéb törvényes útra utasította. Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatában nem rendelkezett a **C.C.**tól lefoglalt és Tatabányai Törvényszék Gazdasági Hivatalnál BL00096/2015. letéti számon nyilvántartott 372.045 (háromszázhetvenkettőezer-negyvenöt) forint jogi sorsáról. Az ítélőtábla ezt pótolta és a pénz lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján - tekintettel arra, hogy arra az eljárás érdekében már nincs szükség - megszüntette és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a tulajdonosának, a **D.D.**nak kiadni rendeli

A törvényszék számítási hibát vétett a *vádlottat terhelő bűnügyi költség* összegének meghatározásakor, melyet az ítélőtábla korrigált és megállapította, hogy az első fokon felmerült vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 782.303,-Ft.

A fentiekben kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2018. január 10. napján

dr. Péntek László sk. a tanács elnöke | Szalainé dr. Joánovits Krisztina sk. előadó bíró | Dr. Vajda Edit sk. Bíró

A Tatabányai Törvényszék 4.B.228/2010/148. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatásokkal 2018. január 10. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke